

Négy groteszk

1.

Amde egy napon mégis elérkezik
a hitvallás idője
tehát:

uraim! én Krüdyta vagyok
de a töredelmes őszinteség jegyében közlöm:
az Újpestnek is fizetem a tagsági díjat
ki tudhatná mit hoz a jövő

2.

annak a költőnek — úgy hírlík
látomása van
dehát az ég szerelmére
az orvostudomány mai állása szerint
ez a kór már gyógyítható
igaz hogy a betegnek is akarnia kell a gyógyulást
erős akarattal: így segélyezvén
az orvosdoktor erőfeszítését
amiként ezt Blanár doktor úr
soha el nem mulasztotta volna
megjegyezni — intelmemre
amikor gyerekkoromban tüszősmandulám
vagy középfültő gyulladásom volt
valamint a későbbiekben gonorrhoeám
ám látomásom még ettől se

3.

boldog lehetne-e e nemzet
ha egyszálig Németh Lászlókból állana?
a kérdés akadémikus is utópisztikus is
(meg Isten ments is)
ugyanezért egyelőre csak annyiban
válaszolható meg hogy a rendelkezésre álló adatok
(tudományos és elhárító szervek)
tanúbizonysága szerint a mai napig
e sorok keltéig
e nemzet
(semmi ok a pánikra
őrizzük meg nyugalmunkat és a rendet)
nem áll
csupa
Németh Lászlóból

4.

Az ember — még máig sem feltárt okból és célból —
(feltehetően kinjában) kitalálta magának Istent.
Saját képére és hasonlatosságára találta ki;
tehát kissé tökéletlenül és tökéletlenülre
sikerült az ember eme vállalkozása.
Amiként a műkedvelő, a dillettáns műalkotásai esetén
ez már lenni szokott.
Minden esetre istentelenül nagy próbálkozás
volt ez az embertől: azóta is roskadozik
ennen műve nyüge alatt.
Amde Isten gavallér.
Nagyúri gesztussal
revanzsálta az ember reménytelen erőfeszítését.
Létrehozta Krüdyt Márait Németh Lászlót.
Es ez még Istentől is emberfeletti teljesítmény.